

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 6. prosince 2017 – ExxonMobil Production Deutschland GmbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-682/17)

(2018/C 112/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1. Je zařízení, které vyrábí produkt, jehož výroba nespadá do činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES⁽¹⁾ (v tomto případě výroba síry) a v němž je současně vykonávána činnost „Spalování paliv v zařízeních s celkovým jmenovitým tepelným příkonem vyšším než 20 MW“, která podléhá povinnému režimu obchodování s emisními povolenkami podle přílohy I směrnice 2003/87/ES, výrobcem elektřiny ve smyslu čl. 3 písm. u) směrnice 2003/87/ES, pokud se ve vedlejším zařízení tohoto zařízení vyrábí rovněž elektřina pro zařízení a (nepatrná) část této elektřiny je poskytována do veřejné elektrické sítě za poplatek?
2. V případě, že první otázka bude zodpovězena kladně:

Pokud je zařízení uvedené v otázce 1) výrobcem elektřiny ve smyslu čl. 3 písm. u) směrnice 2003/87/ES, může toto zařízení obdržet přidělení za teplo podle rozhodnutí Komise 2011/278/EU⁽²⁾ i tehdy, pokud teplo splňuje podmínky podle čl. 3 písm. c) rozhodnutí 2011/278/EU, avšak nespadá do kategorií uvedených v čl. 10a odst. 1 třetím pododstavci, odst. 3 a 4 směrnice 2003/87/ES – teplo ze spalování odpadních plynů pro výrobu elektřiny, dálkové vytápění a vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny?

3. Pokud s ohledem na odpověď na první dvě předběžné otázky přichází v úvahu přidělení za teplo vyráběné v zařízení žalobkyně:

Jedná se v případě CO₂, který se do atmosféry uvolňuje při zpracování zemního plynu (ve formě kyselého plynu) v tzv. Clausově procesu, při němž se CO₂, který je součástí zemního plynu, oddělí od sloučeniny, o takové emise, které ve smyslu čl. 3 písm. h) první věty rozhodnutí Komise 2011/87/EU vzniknou z procesu uvedeného v čl. 3 písm. h) bodě v)?

- a) Mohou ve smyslu čl. 3 písm. h) první věty rozhodnutí Komise 2011/278/EU vzniknout emise CO₂ z postupu, při němž CO₂, který je součástí suroviny, fyzikálně oddělen z plynné směsi a uvolní se do atmosféry, aniž vznikne v rámci probíhajícího procesu další oxid uhličitý, nebo vyžaduje toto ustanovení, aby oxid uhličitý uvolněný do atmosféry vznikl poprvé teprve jako výsledek procesu?
- b) Dochází ve smyslu čl. 3 písm. h) bodu v) rozhodnutí Komise 2011/278/EU k „použití“ suroviny s obsahem uhlíku, pokud se při tzv. Clausově procesu použije při výrobě síry zemní plyn z přírodních zdrojů a přitom se do atmosféry uvolní oxid uhličitý nacházející se v zemním plynu, aniž by se oxid uhličitý vyskytující se v zemním plynu účastnil chemické reakce probíhající při tomto procesu nebo vyžaduje pojem „použití“, aby se uhlík zúčastnil probíhající chemické reakce, resp. byl dokonce pro tuto reakci nezbytný?

4. Bude-li třetí otázka zodpovězena kladně: Pokud zařízení podléhající povinnému režimu obchodování s emisními povolenkami splňuje podmínky pro dílčí zařízení s referenční úrovní tepla, jakož i podmínky pro dílčí zařízení pro emise z procesů, podle jaké referenční úrovně se uskuteční přidělování bezplatných povolenek na emise? Má přednost nárok na přidělení podle referenční úrovně tepla před nárokem na přidělení podle emisí z procesů nebo má nárok na přidělení podle emisí z procesů na základě specifikace přednost před referenční úrovní tepla a referenční úrovní paliva?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. 2003, L 275, s. 32).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. 2011, L 130, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 8. prosince 2017 – Bayer Pharma AG v. Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. a Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

(Věc C-688/17)

(2018/C 112/16)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Bayer Pharma AG x

Žalované: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Předběžné otázky

- 1) Má se výraz „poskytnout [...] přiměřenou náhradu“ uvedený v čl. 9 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ⁽¹⁾ ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví vykládat v tom smyslu, že členské státy by měly stanovit hmotněprávní normy týkající se odpovědnosti stran, jakož i výši a způsob náhrady škody, podle nichž soudy členských států mohou žalobci nařídit, aby poskytl žalovanému náhradu škody způsobenou předběžným opatřením, které později soud zrušil nebo pozbylo účinků z důvodu řízení či opomenutí řízení ze strany žalobce, nebo v případech, kdy soud později zjistil, že k porušení či ohrožení práva duševního vlastnictví vůbec nedošlo?
- 2) V případě kladné odpovědi na první předběžnou otázku, brání čl. 9 odst. 7 směrnice v rozporu právní úpravě členského státu, podle které na náhradu škody uvedenou v daném ustanovení směrnice vztahují všeobecné právní předpisy členského státu týkající se občanskoprávní odpovědnosti a náhrady škody, podle kterých soud nemůže žalobci nařídit nahradit škodu způsobenou předběžným opatřením, které se později ukázalo jako neopodstatněné z důvodu neplatnosti patentu a k níž došlo, protože žalovaný nekonal tak, jak by se od něho dalo obecně očekávat v dané situaci, pokud žalobce při podání žádosti o předběžné opatření jednal tak, jak by se od něj v dané situaci dalo obecně očekávat?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, 2004, s. 45; Zvl. vyd. 17/002, s. 32.